החבורה של כהנא ארבה למרצה באוניברסיטה והיכתה אותו מכות רצח - והכובע שנפל מראשו של בריון חשף את קיומה של פלוגת־סער ניידת

הביריונים

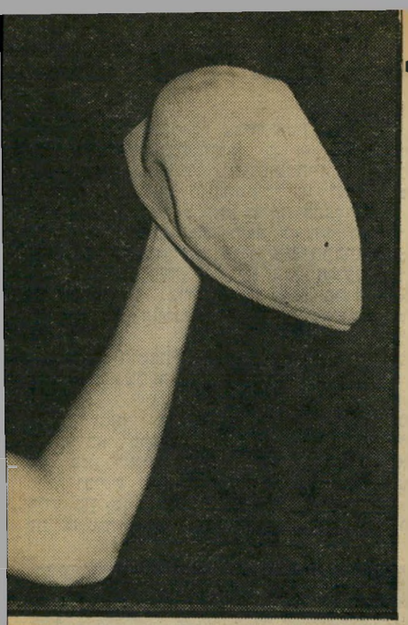

הקורבן יצחק לאור, מרצה באוניברסיטת תל־אביב, נחבל בפניו ובגופו על־ידי הבירי־יונים של הליגה היהודית להגנה.

טרור נייד מונהג על־ידי בריון חובש כובע־מצחייה (בתמונה: מוקף בעיגול שחור), הפגין אלימותו בשני מקומות מרוחקים זה מזה: במסע הנטיעות לחברון, של שלום עכשיו, ובהפגנה של מחנה השלום באוניברסיטת תל־אביב.

ההוכחה שחשפה את קיומה של פלוגת־הסער הניידת, היא כובע־מצחייה זה, שנפל מראשו של מפקד החוליה שתקפה את לאור במכות.

כובע־מצחייה בצבע בז' שימש ה־שבוע נושא לחקירה בלשית, שהת־מקדה בשתי נקודות גיאוגרפיות רחוקות זו מזו: מיסעף גוש־עציון, על אם הדרך שבין ירושלים לחברון, והקאמפוס התל־אביבי, בשכונת רמת־אביב.

הבלשים שעסקו בפיענוח התעלומה לא היו בלשי מישטרת־ישראל. הם גם לא נמנו על זרוע אחרת של שירותי־הביט־חון. הם היו אזרחים שוחרי־שלום, שניסו לגלות את זהות תוקפיהם האלימים.

תחילת הפרשה במיבצע הנטיעות ש־ערכה תנועת שלום עכשיו בחברון, לפני כשלושה שבועות (העולם הזה 2176). המ־שכה בהפגנה שערך מחנה־השלום בקאמ־פוס התל־אביבי, נגד הענקת תואר דוק־טור־כבוד לראש־הממשלה מנחם בגין, ב־יום השני בשבוע שעבר.

„דיר־יאסין בביר־זית"

בתוך אולם בר־שירה התנהל הטכס כסידרו. כשהם עוטים גלימות שחו־רות וחובשים את כובע הדוקטורים המ־יוחד כיבדו כולם את כולם והעטירו שב־חים איש על רעהו. התפקיד להעניק ל־מנחם בגין את תואר הכבוד נפל דווקא בחלקו של הפרופסור חיים („חב"ש") בן־שחר, שהתפרסם בשעתו כאבי תוכנית הרפורמה. חב"ש, שהיה בצעירותו פעיל השומר־הצעיר והמוכר בקרב ידידיו כ־בעל דעות יוניות קיצוניות, לא שש למלא את התפקיד, אך נכנע לכללי הפרוטוקול, בתוקף היותו נשיא אוניברסיטת תל־אביב.

הוא ידע כי החלטת סינט האוניברסי־טה, לכבד את ראש־הממשלה, עוררה תסי־סה בקאמפוס. אך הוא הביא בחשבון שני נימוקים בזכות הטכס, שעליהם היה מנוע מלדבר בפומבי: תלותה של האוניברסי־טה בתמיכה ממשלתית, וחובתה להעניק תואר דוקטור־כבוד לראש־הממשלה הנו־כחי, אחרי שתואר כזה הוענק בעבר הלא־רחוק לראש־הממשלה הקודם, גולדה מאיר.

אם בתוך האולם שררה אווירה של איפוק ונימוס, הרי שמחוצה לו, על ה־דשא, סערו הרוחות.

„לא! לא! לא! — לא נגן על שילה!" רעמו מאות מפגיני השלום בקול גדול, שהידהד ברחבי הקאמפוס וחדר מבעד למישמרות המתוגברים של אנשי הביט־חון אל אולם הטכס פנימה.

מול אנשי השלום התגודדו כתריסר חסידים של הרב כהנא. בידיהם נשאו שלט גדול, שעליו נכתב „הליגה היהודית להגנה", ועל זרועותיהם התנוסס תגי־זרוע עם סמל הליגה — אגרוף קמוץ.

אנשי הליגה, שבתחילה חילקו כרוזים קטנים של שתי מילים, „בגין בוגד!" זנחו חיש מהר את מילחמתם נגד „הממ־שלה התבוסתנית של הליכוד" והפנו את זעמם נגד מפגיני השלום.

כמה מאנשי הרב כהנא פרצו קדימה, חטפו כרזות מידי יריביהם, בעטו והלמו בפניו של כל מי שניצב בקירבתם. אחר כך נסוגו בתנועות־קרב של אנשים מאו־מנים. על פרצופו של סטודנט ערבי אחד, ששוחח עם חברו בערבית, הונחת אגרוף, שהזיל מייד דם מאפו. „פה לא תדבר ערבית," קרא הביריון שתג הליגה להגנה יהודית על שרוולו, ונסוג אל עבר קבו־צתו הקטנה.

צעיר שאטני, מזוקן ובעל־גוף, שחבש לראשו כובע־מצחייה ונראה כמנהיג אנ־שי כהנא, העלה לפתע על כתפיו החסו־נות את אחד מחבריו, שנראה מבוגר יותר, כדי שזה ינאם בפני מפגיני השלום.

„כהנא יבוא במטוסים ובטאנקים," פתח הנואם, שחבש כיפה שחורה גדולה לראשו ובלט בזקנו העבות והשחור. „הוא יתפוס את השילטון ואז נגרש את כל הערבים!"

הדברים, שנתקבלו בלעג ובצחוק, הל־היבו את הנואם, שקולו הפך לצווחה: „אתם, הערבים, זיכרו את דיר־יאסין! וא־תם, היהודים שביניהם, אותכם ניתלה! מוות לשמאל! מוות להומוסכסואלים!"

הדברים נבלעו בהמולת שני המחנות. אנשי כהנא צעקו בקצב: „דיר־יאסין! דיר־יאסין!" אנשי השלום השיבו „פא־

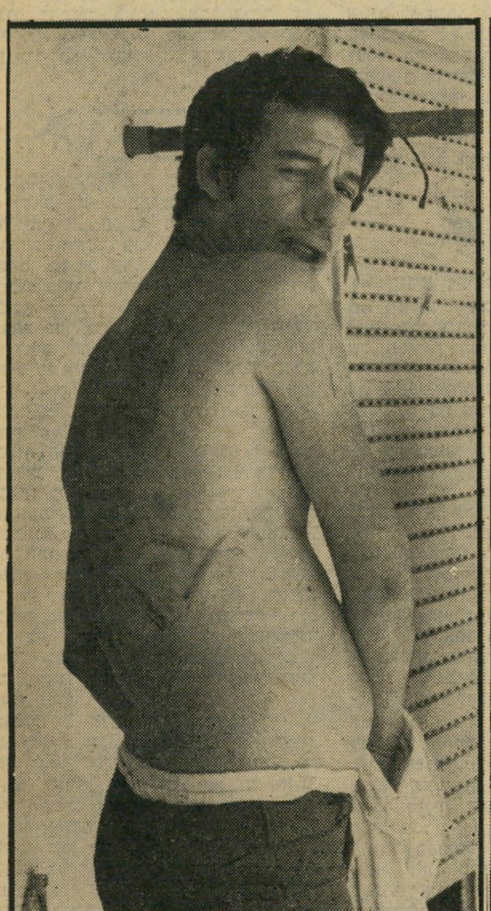

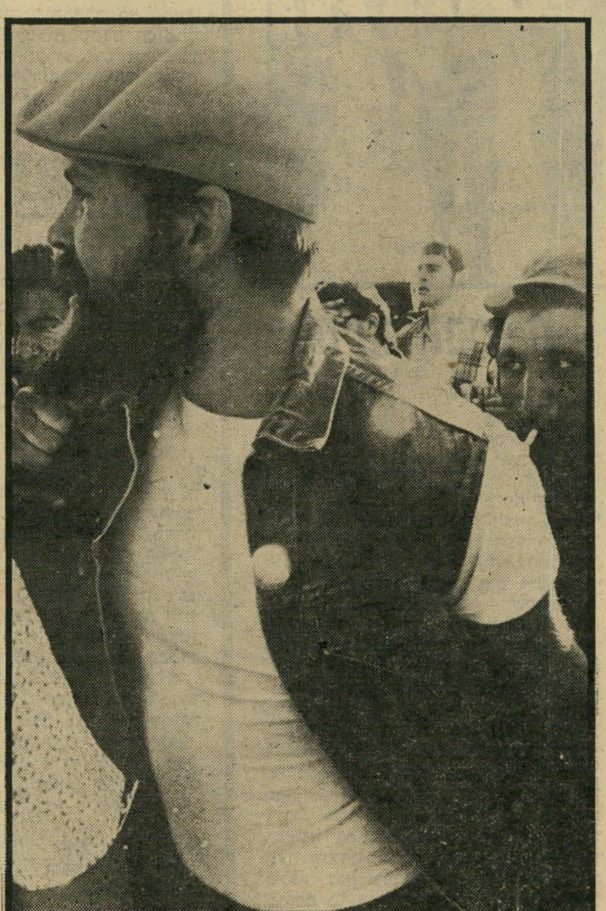

כובע על הראש רבים ממפגיני השלום בתל־אביב זיהו בתמונה זו את מנהיג הביר־יונים של הליגה שתקפם בקאמפוס. לאור ואשתו זיהו בו את מתקיפם.

סימנים על הגב ופציעות בפנים — זוהי תוצאת המארב שהניחו אנשי הליגה היהודית ליצחק לאור באוניברסיטה.